

FACTORS OF FORMATION AND DISTINCTION OF DEVIANT BEHAVIOUR WITHIN THE SOCIAL ENVIRONMENT

ЧИННИКИ СТАНОВЛЕННЯ ТА ВИОКРЕМЛЕННЯ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ В МЕЖАХ СОЦІАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА

Artem Khodotaiev¹

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-354-5-18>

Явище виокремлення та становлення девіації за своїм контекстом проблематики є нагальною та багатосторонньою проблематикою в межах окреслення відхильної поведінки. Головним фактором в межах становлення самого спектру появи та явища відхильної форми поведінки є окреслення соціального направлення загального виокремлення проблематики.

На сучасний лад однією із головних структур в межах соціальних причини в межах окреслення проблематики, як з варіації повстання девіації можна виокремити головні чинники прояву, а саме:

- 1) економічний фактор;
- 2) фактор стабільності та кризовості суспільства [5].

Економічний фактор в сучасному середовищі є одним із головних регулюючих аспектів, оскільки через посередництво можливості утримувати розвиток індивіда (та групи) на достатньому рівні виходить економічна змога забезпечення явища групи в цілому економічно та соціально сталим розвитком. Соціальне середовище в цьому аспекті також залежить від економічного чинника, оскільки економічний фактор в цьому контексті забезпечує сталість та можливість утримання соціальної усталеної норми в межах певного суспільства, що за своєю суттю дозволяє ретранслювати на одиницю суспільства, як таку усталену норму та можливість взагалі адаптаційного механізму в межах соціального середовища, як такого [5].

Явище фактору соціально стабільності як такою є однією (після економічного чинника) превалюючою, оскільки дозволяє створювати явище соціальної сталеності в межах існування, як групи так й індивіда. Але також характерним повстає проблематика в межах існування виключного стабільного соціального середовища, оскільки явище

---

¹ Oles Honchar Dnipro National University, Ukraine

виокремлення впливу соціального апелювання, виокремлює явище проблематики постійної експлуатації можливого (потенційного) ресурсу [5]. Оскільки в межах існування виключного соціально стабільного механізму повстає явище утримання постійно високого рівня соціального забезпечення в межах середовища, що дозволяє існувати та репрезентувати явище усталеної соціальної норми в межах суспільства на індивіда.

Паралельно з цим існує чинник проблем кризового суспільства, де основною проблематикою повстає неможливість забезпечення сталості існування та репрезентації соціального механізму нормативної поведінки. Але в межах такого кризового елементу виокремлюється, явище актуалізації та намагання залучення ширшого ресурсу та його можливої варіації, що за своїм аспектом направлена на виявлення соціальної норми та намагання виокремити в неї нові складові, як явище намагання виходу з кризової ситуації.

В цьому контексті також виокремлюється інший чинник впливу, а саме включенність самої групи, для стабільного середовища повстає явище включенності соціального середовища загалом, як цілого аспекту [5]. В межах включенності для направленості суспільства, як конструкта в кризовому середовищі характерним повстає поступове не різке розмежування на групи в межах загального прошарку суспільного прояву. Характерним також повстає в межах кризового суспільства поступове падіння усталеної соціальної норми, що може розмежуватись в майбутні прояви такого спектру проблематики як:

- 1) асоціалізація;
- 2) антисоціальні настрої;
- 3) негативна соціалізація.

Поступове виокремлення проблематики в межах цього явища, веде до прояву відхильної поведінки як усталеного механізму. Особливим фактором тут можна окремо виявити прояв відхилення у соціалізації та один із наслідків соціальної варіації, а саме негативна соціалізація, що власне зумовлюється поступовим кризовим елементом в межах суспільства, що виокремлюється в поступове погіршення людини адаптуватися до соціальної направленості в межах існуючого середовища, що може проявлятися, як явище затримки в межах соціалізації, що поступове може призвести до порушення в межах окреслення та засвоєння механізмів усталеної соціальної норми, що поступово призводить до проявів відхильної поведінки.

Список використаних джерел:

1. Міщик Л. І., Білоусова З. Г. Соціально-психологічні та педагогічні проблеми дезадаптації дітей та підлітків. Запоріжжя : ЗДУ, 2003. 108 с.

2. Максимова Н. Ю. Психологія девіантної поведінки : навч. посібник рек. МОН. Київ : Либідь, 2011. 520 с.
4. Максимова Н. Ю., Толстоухова С. В. Соціально-психологічний аспект профілактики адиктивної поведінки підлітків та молоді. Київ, 2000.
5. Орбан-Лембрик Л. Залежність поведінки особистості від впливу проблемогенного соціуму. *Психологія і суспільство*. 2004. № 1. С. 71–82.
6. Орбан-Лембрик Л. Вплив кризових і стабільних періодів життя людини на процес її соціалізації у суспільстві. *Психологія і суспільство*. 2003. № 2. С. 55–66.